Κυριακή Γ’ Λουκά: Ο Χριστός: Η ζωή και η Ανάσταση (†Αρχιμ. Ανανίας Κουστένης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 7 Οκτωβρίου, 2022

Τρίτη Κυριακή του Λουκά σήμερα, αγαπητοί, κι ο Χριστός μας στο ιερό Ευαγγέλιο είχε κάμει **νεκρανάσταση**. **Ανέστησε το παιδί το μονάκριβο, μιας χήρας, στην πόλη Ναΐν**. Καθώς επήγαινε σ’ αυτή την πόλη ο Ιησούς, με πολλούς Μαθητές και λαό αμέτρητο, συναντήθηκε στην πύλη της πόλεως μ’ ένα ξόδι, με μία κηδεία. Και ο θάνατος αντικρούστηκε με τη Ζωή, ο θάνατος αντικρούστηκε με την Ανάσταση. Ο Κύριος είδε αυτό το κατάντημα του ανθρώπου, τον θάνατο, και μάλιστα στο πρόσωπο ενός νέου ανθρώπου, και τον πόνεσε πολύ. Εδώ φαίνεται η τρυφερότητα και η συμπόνια του Χριστού μας αλλά και η δύναμή Του.

Πλησίασε τη σορό, και κείνοι, που σήκωναν αυτήν, σταμάτησαν. Άγγιξε τον πεθαμένο και του έδωσε ζωοποιό δύναμη. Και του φώναξε να σηκωθεί, τον έφερε από την άλλη ζωή. Αυτό τι σημαίνει; Ότι η ψυχή, καθώς βγαίνει από το σώμα και εκείνο μένει λείψανο – το υπόλοιπο μιας ενότητος – υπάρχει κάπου αλλού. Και ο Κύριος της ζωής και του θανάτου, για Τον οποίον όλοι ζουν, την έφερε ξανά στο κουφάρι.

Και τότε σηκώθηκε ο πεθαμένος και κάθισε στο φέρετρο, και τον παρέδωσε στη μητέρα του. Εκείνη είχε πονέσει περισσότερο από όλους, εκείνη θρηνούσε, κι από αυτήν έλειπε πιο πολύ. Και δεν τον κράτησε ο Κύριος κοντά Του, ούτε για μαθητή Του, ούτε για υπηρέτη Του, ούτε για τίποτα, τον έδωσε στη μητέρα του. Αυτός είναι ο Χριστός μας.

Και το Ευαγγέλιο, στη συνέχεια, δε θριαμβολογεί, ούτε δείχνει τη χαρά και της μάνας και των άλλων ανθρώπων που είδαν την ανάσταση. Αλλά τι λέει το Ευαγγέλιο; Αισθάνθηκαν δέος οι άνθρωποι, θεϊκό φόβο, ένοιωσαν τη Θεία παρουσία, και εδόξαζαν τον Θεό. Έτσι είναι. Άμα κανείς αισθανθεί τη Θεία παρουσία,

δοξολογεί, ευχαριστεί, πανηγυρίζει και χαίρεται.

Και στη συνέχεια έκαμαν τη διαπίστωση πως Μέγας Προφήτης ευρίσκεται ανάμεσά τους. Χρόνια είχαν οι Ιουδαίοι να ιδούν Προφήτη, και μάλιστα μεγάλο. Τώρα, λοιπόν, ήλθε «το πλήρωμα του Νόμου και των Προφητών», ο Χριστός μας. Κι ακόμα διαπίστωναν πως «επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν Αυτού». Το ρήμα «επισκέπτομαι» είναι με την ιατρική εδώ έννοια, αφού κι ο Λουκάς ήτο ιατρός. Μας επισκέφθη ο Κύριος εμάς τους αρρώστους και μας επισκέπτεται. Δε μας εγκαταλείπει ποτέ, είναι πάντοτε κοντά μας, αρκεί και εμείς να είμαστε κοντά Του, και να μην Τον αφήνομε. Τα πλήθη της Ιουδαίας δεν Τον άφηναν να πιει νερό, ούτε να κοιμηθεί τόσο τους έλκυε η θεανδρική προσωπικότης Του, η αγάπη Του, η τρυφερότητά Του, η συμπόνια Του και η καλοσύνη Του.

Συμφέρει κι εμάς νά ‘μαστε κοντά Του, νοερά, ψυχικά, καρδιακά, με τη σκέψη, «με λογισμό και μ’ όνειρο», γιατί καθώς περνούν τα χρόνια αυτό καταλαβαίνομε: Ότι ο Ιησούς είναι η μεγάλη μας αγάπη, η πρώτη και η στερνή μας αγάπη, το Α και το Ω της ζωής μας. Και σε κάποια στιγμή που όλα θα τ’ αφήσωμε κι όλοι θα μας αφήσουν, Αυτός θα ‘ναι μπροστά μας, Αυτός θα έλθει να μας πάρει. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά και μεγαλύτερη ελπίδα απ’ αυτό. Γι’ αυτό, μην Τον αφήνομε. Ας Τον ακολουθούμε. Το κέρδος θα είναι μέγα. Και τότε θα έχομε ειρήνη, και στην άλλη πλάση θα κερδίσομε την αιώνια ζωή.

(† Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστένη (2009). Το κήρυγμα της Κυριακής, τόμος Β΄, Από την Κυριακή μετά την Πεντηκοστή. [σελ.103-106], Λευκωσία: Περιοδικό «Ακτή»)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: imkitiou.org*)*